

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Tárgy

725.091

A nagy kórházak és nevelőintézetek kerületében

Beszélgetés a XII. kerületi tanács VB elnökével

Idő

"1958"

Forrás:

Tőzalkalmazat

Személy

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1958. No 4.

Budapest egyik legnagyobb és — fekvését tekintve — legszébb, legegészségesebb kerülete kétségkívül a XII. kerület, mely a Szabadság-hegyet, a Széchenyi- és János-hegyet is magában foglalja. A kilátás, amely innen nyílik a fővárosra, a világ legszebb városképével vetekszik.

Lombos Mihály, a végrehajtó bizottság elnöke, akivel a tanács hivatalban beszélgetünk a vidék szépségeiről, a kerületét nagyon szerető ember büszkeségével jegyzi meg, hogy ez a kerület látja el jó levegővel egész Budapestet. A hegyvidékről leáramló szél végigsöpri a pesti oldalt, a belváros utcáit is, elhajtja a füstöt, a kormot és egészséges friss levegőt sodor magával.

A kerület büszkeségei

— Szép és egészséges fekvésének köszönheti a kerület — mondja Lombos Mihály —, hogy itt rakták le a legtöbb kórház alapját is. Tizenkét nagy kórháza van kerületünknek, köztük az Onkológiai Intézet, ahol a legmodernebb, leghaladottabb eszközökkel folylak a rákkutatás. A János-kórház, a Sebészeti Továbbképző Klinika kiváló szívbetegségeivel, a Sportkórház — és a többi egészségügyi intézmény. Tanácsi vonatkozásban ez azt jelenti, hogy a tanács szoros kapcsolatban van ezek-

kel az intézményekkel s a reá-háruló feladatokat lelkiismeretesen, odaadó munkával igyekszik ellátni. Itt van mindjárt az anyakönyvvezetés, mely nem is olyan egyszerű, mint azt általában a laikusok elképzelik. A születésekről és halálozásokról beérkező kórházi jelentéseket például nagyon gondosan kell ellenőrizni, mert egy téves adat, egy esetleges elírás, sok kellemetlenségnek, bonyodalomnak lehet az okozója s egész életén végigkísérheti a hibásan anyakönyvezett személyt.

(Itt mosolyogva jegyzi meg Lombos elvtárs, hogy az utóbbi időben mennyi alaptalan reklamáció történik a szülők foglalkozásának bejegyzése körül; ha helytadnának a reklamációknak, ma már minden újszülött munkáscsaládból származna...)

— De hogy tovább soroljam a kerület büszkeségeit — folytatja Lombos elvtárs —, az összes budapesti kerületek közül itt van a legtöbb nevelőintézet. Tíz nevelőintézetben több mint ezer gyermek kap otthont, ellátást, ruhát s részről nevelésben és oktatásban. Ezeknek a gyermekeknek nagy része otthontalan volt — szétzüllött családi életnek áldozatai, akiket a szocialista gondoskodás menti meg és vezet most vissza a társadalomba. Nagyon érdekes ezeknek a nevelőinté-

zeteknek a belső élete is s a végrehajtó bizottságot is sokat foglalkoztatja, mert komoly problémák vannak a neveléssel. Az általános tapasztalat ugyanis az, hogy egyetemeink, főiskoláink jó oktatókat képeznek ki, de nem fordítanak ugyanilyen gondot a nevelők képzésére.

— A kerületben egyetlen ipari mű van, a Magyar Optikai Művek. Persze erre is büszkék vagyunk, mert gyártmányaink színvonala eléri a Zeiss Művek színvonalát és a gyár nagy exportot bonyolít le. A MOM azért is fontos számunkra, mert gyártmányai — a geodéziai műszerek, fényképezőgépek, ébresztőórák stb. — kevéssé anyagigényesek, viszont rengeteg munkát adnak és sok munkáskezet foglalkoztatnak. Ebben a kerületben van a harminckilowattos tele-

víziós nagydó is és Csillebércen az Atomfizikai Kutató Intézetben nyárára elkészül és felavatják az atomreaktort. Itt van ezenkívül a gyermekvasút, a Sísánc, hogy ezekkel is büszkélkedjünk... Persze, ezek az intézmények mind nagyon sok szállal fűződnek a tanácshoz: az igazgatási osztályt is sokféle vonatkozásban foglalkoztatják s a tanács munkája valamennyiükre kihat.

Egyórás zápor — egymillió kár!

— Még valamit a kerület sajátosságairól...

A letűnt kapitalista rendszerben a közlekedés itt csak a szegényember számára okozott gondot, mert a gazdagok saját kocsijaikon közlekedtek. Ma autóbussz-járatok hálózatként be a hegyvidéket. Itt közlekedik a 19-es, 21-es, 4-es, 8-as, 22-es és a 28-as járat. Az utak karbantartása, a különleges terepviszonyokra való tekintettel, persze nagy gondot okoz a hegyvidéknek. Száznyolcvan kilométer hosszú úthálózatával a második helyen állunk a budapesti kerületek között s egy-egy kiadós tavaszi zápor egy óra leforgása alatt átlagban egymillió forintot kárt okoz ebben a kerületben. A hatalmas károk áradásokból, az útburkolatok, a kövezetek, vagy a bitumen felfakadásából keletkeznek. Szó van arról, hogy a tanács saját kezelésbe veszi az utak karbantartását és javítását, mert ebben a vonatkozásban igazán érvényes, hogy a gyors segítséggel lehet legtöbbet elérni és megakadályozni a további romlást.

A szakszervezeti bizottság az osztályvezetők havonként megtartott munkaértekezletén közli észrevételeit s negyedévenként az összdolgozók érte-

kezletén a szakszervezet véleménye is kifejezésre jut a beszámolóknak. A szakszervezeti bizottság egyik legfontosabb feladatának tekinti a hivatali munka segítését, de ugyanakkor a munkafegyelem megszüntetésére és az ügyvezetés kinti, helyszíni munka ellenőrzésére is javaslatokat tesz. A szakszervezeti bizottság működésében azonban ennek ellenére lanyhulás tapasztalható az utóbbi időben, s a szakszervezeti bizottság és a tanácsi dolgozók kapcsolata sem elég aktív.

Szabó László elvtársnak, a szakszervezeti bizottság elnökének az a véleménye, hogy a budapesti bizottság februári konferenciája nagy segítséget nyújtott a gyakorlati kérdések megoldásához. Olyan szempontokat világított meg, amelyek lehetővé teszik az eredményesebb munkát, a hiányosságok gyors, mielőbbi kiküszöbölését és a szakszervezeti munka pozitív fejlődését.